

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 39Nt/46/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1723010386
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Mikulčík
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2023:1723010386.1

Uznesenie

Okresný súd Pezinok, samosudcom Marekom Mikulčíkom v trestnej veci odsúdeného: B. G., vo veci rozhodnutia o ukončení ochrannej liečby, ex cathedra dňa 11. septembra 2023 v Pezinku, takto

rozhodol:

Podľa § 448 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 74 ods. 2 Trestného zákona, súd ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou u odsúdeného: B. G., X. G. XX.XX.XXXX, V. L. P., uložené mu rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 19.09.2017, sp. zn. 2T/51/2017, právoplatným dňa 19.09.2017, pozmenený uznesením Okresného súdu Pezinok zo dňa 14.12.2020, sp. zn. 42Nt/77/2020, právoplatným dňa 14.12.2020, pozmenený uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 17.01.2023, sp. zn. 15Nt/57/2022, právoplatným dňa 17.01.2023 ukončuje.

odôvodnenie:

B. G. bol rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 19.09.2017, sp. zn. 2T/51/2017, právoplatným dňa 19.09.2017, uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, za čo mu bolo, okrem iného, uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Dňa 22.02.2023 bol odsúdenému nariadený výkon ochranného liečenia v Psychiatrickej nemocnici Philippa Pinela so sídlom Malacká cesta 63, Pezinok (ďalej len „PNPP“).

Dňa 24.07.2023 bol Okresnému súdu Pezinok doručený návrh PNPP na ukončenie ochrannej ústavnej protialkoholického liečby u odsúdeného, z ktorej vyplynulo, že odsúdený od nastúpenia na kliniku dňa 16.05.2023 nespolupracoval a jeho liečba bola problematická, odmietal terapeutické aktivity pod rôznymi zámienkami. Pacient má záujem o hospitalizáciu len z dôvodu, že mu ochranné liečenie ústavnou formou bolo nariadené súdom a taktiež ako riešenie bezdomovectva. Za daných okolností nie je možné dosiahnuť účel liečby, nakoľko u pacienta absentuje kritickosť k jeho závislosti a prípadná motivácia k ďalšej ústavnej liečbe.

Podľa § 448 Trestného poriadku:

„(1) O prepustení z ochranného liečenia alebo o jeho ukončení rozhodne na návrh prokurátora, obvineného alebo liečebného zariadenia alebo aj bez takého návrhu predseda senátu súdu, v ktorého obvode sa ochranné liečenie vykonáva; ak rozhoduje na návrh, rozhodne najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu súdu.

(2) Predseda senátu súdu, v ktorého obvode sa ochranné liečenie v zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti vykonáva, najmenej raz ročne preskúma, či dôvody ochranného liečenia trvajú. Ak dôvody ochranného liečenia pominuli, postupuje podľa odseku 1, inak rozhodne, že vo výkone ochranného liečenia sa bude pokračovať.

(3) Proti uzneseniu podľa odsekov 1 a 2 je prípustná sťažnosť, ktorá má v prípade, ak ju podá prokurátor proti uzneseniu o prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, odkladný účinok.“

Podľa § 74 Trestného zákona:

„(1) Ak sa ochranné liečenie ukladá popri nepodmienečnom treste odňatia slobody, jeho výkon sa spravidla začína po nástupe výkonu trestu v ústave na výkon trestu. V ostatných prípadoch sa ochranné liečenie vykonáva spravidla v zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti. Ak možno vzhľadom na povahu choroby a liečebné možnosti očakávať, že účel splní aj ambulantné liečenie, môže súd nariadiť aj tento spôsob liečenia, prípadne ústavné liečenie zmeniť na ambulantné liečenie alebo v odôvodnenom prípade aj naopak. Ak dĺžka výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu nepostačí na splnenie účelu ochranného liečenia, súd môže rozhodnúť o jeho pokračovaní v liečebnom alebo ambulantnom zariadení.

(2) Ochranné liečenie potrvá, kým to vyžaduje jeho účel. Trvanie ochranného liečenia uloženého páchatelovi, ktorý užíva návykovú látku a spáchal trestný čin pod jej vplyvom alebo v súvislosti s jej užívaním, môže byť však ukončené, ak sa počas jeho výkonu zistí, že jeho účel nemožno dosiahnuť. O prepustení z ochranného liečenia rozhoduje súd.

(3) Od výkonu ochranného liečenia súd upustí, ak zaniknú pred jeho začatím okolnosti, pre ktoré bolo uložené.“

Podľa § 291 Trestného poriadku, na verejnom zasadnutí rozhoduje súd, ak to zákon výslovne ustanovuje.

Podľa § 301 Trestného poriadku, na neverejnom zasadnutí rozhoduje senát tam, kde nie je zákonom predpísané, že sa rozhoduje na hlavnom pojednávaní alebo na verejnom zasadnutí.

Podľa § 303 Trestného poriadku, samosudca neverejné zasadnutie nevykonáva.

Podľa § 10 ods. 6 Trestného poriadku, predsedom senátu sa na účely tohto zákona rozumie aj samosudca, ak z jednotlivých ustanovení tohto zákona nevyplýva niečo iné.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Pokiaľ Trestný poriadok v ustanovení § 448 Trestného poriadku, vo vykonávacom konaní zveruje kompetenciu rozhodnúť o tom, či má výkon ochranného liečenia pokračovať, resp. kompetenciu rozhodnúť o prepustení z ochranného liečenia alebo kompetenciu rozhodnúť o jeho ukončení výslovne predsedovi senátu súdu, v ktorého obvode sa ochranné liečenie vykonáva a zároveň výslovne neustanovuje, že pri rozhodovaní podľa § 448 Trestného poriadku rozhoduje predseda senátu na verejnom zasadnutí, dospel samosudca Okresného súdu Pezinok aplikáciou citovaných ustanovení Trestného poriadku k záveru, že na rozhodovanie v zmysle § 448 Trestného poriadku nemôže samosudca nariaďovať verejné zasadnutie, pretože mu to Trestný poriadok výslovne neustanovuje. Ústavne konformným výkladom citovaných ustanovení Trestného poriadku nemožno prijať iný záver, ako ten, že pri rozhodovaní podľa § 448 Trestného poriadku nemôže predseda senátu nariaďovať verejné zasadnutie, ale má povinnosť rozhodnúť tzv. od stola /ex cathedra/.

Z hľadiska systematického výkladu citovaných ustanovení Trestného poriadku zároveň platí, že pokiaľ Trestný poriadok samosudcovi vôbec neumožňuje vykonávať neverejné zasadnutie, musí samosudca rozhodujúci vo vykonávacom konaní podľa § 448 Trestného poriadku rozhodovať len tzv. od stola /ex cathedra/.

Prebiehajúci výkon ochranného liečenia možno skončiť len jedným z nasledujúcich spôsobov: A/ upustením; B/ ukončením; C/ prepustením.

Z výkonu prebiehajúceho ochranného liečenia možno odsúdeného prepustiť vtedy, ak dôvody ochranného liečenia pominuli. Typicky sa tak deje na návrh liečebného zariadenia, resp. odsúdeného, avšak môže k nemu prísť aj v prípade každoročného preskúmania dôvodov trvania ochranného liečenia.

Procesný postup súdu pri rozhodovaní o prepustení z ochranného liečenia upravuje § 448 Trestného poriadku, ktoré už bolo vyššie citované a mutatis mutandis tak preň platí to, čo bolo vyššie uvedené

v rámci jeho výkladu. Je teda zrejme, že ak z predložených listinných dôkazov vyplýva, že dôvody ochranného liečenia pominuli, má predseda senátu /samosudca/ rozhodnúť o prepustení z ochranného liečenia uznesením vydaným tzv. od stola /ex cathedra/, nakoľko mu čl. 2 ods. 2 Ústavy SR neumožňuje, aby na rozhodovanie o prepustení z ochranného liečenia nariadil verejné zasadnutie.

Z vyššie uvedených dôvodov a v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia, a vzhľadom na to, že ochranné liečenie splnilo svoj účel, ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou odsúdenému ukončil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť a to do troch pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave. Oznámením uznesenia sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť alebo doručenie rovnopisu uznesenia. Sťažnosť podaná prokurátorom má odkladný účinok.